

Warszawa, 20 listopada 2025

dr hab. Aneta Szymaszek

Pracownia Neurofizjologii Umysłu

Centrum Doskonałości Badań nad Plastycznością Neuronálną i Chorobami Mózgu

Instytut Biologii Doświadczalnej im. Marcelego Nenckiego

Polska Akademia Nauk

**Recenzja osiągnięcia naukowego dr Ludmiły Zająć-Lamparskiej
w związku z postępowaniem o nadanie stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie psychologia**

Niniejsza recenzja została sporządzona w związku z decyzją Rady Doskonałości Naukowej oraz Rady Dziedziny Nauk Społecznych Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy o powołaniu komisji habilitacyjnej w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego dr Ludmile Zająć-Lamparskiej w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie psychologia, oraz o wyznaczeniu mnie na recenzenta. Recenzja została opracowana zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tekst jednolity: Dz.U. z 2024 r. poz. 1571). Przedłożone do oceny materiały obejmują m.in. dokumentację dorobku naukowego, dydaktycznego, organizacyjnego oraz popularyzującego naukę Kandydatki.

1. Opis sylwetki naukowej dr Ludmiły Zająć-Lamparskiej

Dr Ludmiła Zająć-Lamparska jest psychologiem, profesorem uczelni na Wydziale Psychologii Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy. Habilitantka ukończyła studia magisterskie na kierunku psychologia w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Bydgoszczy (obecnie Uniwersytet Kazimierza Wielkiego) w 2000 roku, uzyskując tytuł magistra psychologii na podstawie pracy pt. „Psychologiczne zróżnicowanie osób starszych przebywających w domu pomocy społecznej”, przygotowanej pod opieką prof. dr. hab. Kazimierza Obuchowskiego. Stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie psychologii uzyskała w roku 2004 na tej samej uczelni, na podstawie rozprawy zatytułowanej „Zakres i znaczenie temporalnej perspektywy bieżących wydarzeń ‘autorów siebie’”, również zrealizowanej pod opieką tego samego promotora. Po uzyskaniu stopnia doktora kontynuowała zatrudnienie w macierzystej jednostce, przechodząc kolejne etapy rozwoju zawodowego: od stanowiska adiunkta (2004 - 2018), poprzez starszego wykładowcę, aż do profesora uczelni (od 2020 r.).

2. Syntetyczna ocena osiągnięcia naukowego

Osiągnięcie naukowe dr Ludmiły Zająć-Lamparskiej zatytułowane „**Plastyczność neuropoznawcza u osób starszych i możliwość jej indukowania za pomocą interwencji poznawczych**” stanowi cykl dziewięciu powiązanych tematycznie publikacji naukowych, obejmujący sześć prac oryginalnych oraz trzy opracowania o charakterze teoretyczno-przeglądowym, opublikowanych w latach 2016 - 2025. Cykl obejmuje siedem artykułów w języku angielskim, opublikowanych w czasopismach o zasięgu międzynarodowym, takich jak *International Journal of Clinical and Health Psychology*, *Frontiers in Psychology*, *Symmetry* czy *BMC Research Notes*, oraz dwa artykuły w języku polskim w czasopismach krajowych. Łączny współczynnik Impact Factor dla tych publikacji wynosi 11,7, a ich łączna punktacja według klasyfikacji MNiSW - 491 punktów.

We wszystkich publikacjach dr Ludmiła Zająć-Lamparska jest zarówno **pierwszą, jak i korespondencyjną autorką**. W pracach wieloautorskich jej wkład merytoryczny, zgodnie z oświadczeniami współautorów, wynosił od 60% do 80%. Z dokumentacji wynika, że Habilitantka odegrała kluczową rolę w opracowaniu koncepcji badań, realizacji części eksperymentalnej, analizie danych oraz przygotowaniu manuskryptów. W odniesieniu do pozycji 1–3 w wykazie należy dodatkowo podkreślić jej udział w pozyskaniu środków finansowych na realizację badań. **W związku z powyższym należy stwierdzić, że Habilitantka pełniła wiodącą rolę w publikacjach stanowiących podstawę jej osiągnięcia naukowego.**

Funkcjonowanie poznawcze człowieka w okresie późnej dorosłości stanowi centralny obszar zainteresowań naukowych dr Ludmiły Zająć-Lamparskiej i jest osią tematyczną Jej osiągnięcia habilitacyjnego. Zagadnienie to ma istotne znaczenie społeczne w kontekście globalnego starzenia się populacji oraz rosnącej potrzeby utrzymania sprawności poznawczej osób starszych. Celem nadrzędnym badań Habilitantki było poznanie warunków, mechanizmów i ograniczeń plastyczności neuropoznawczej w późnej dorosłości - zarówno na poziomie zachowania, jak i aktywności neuronalnej. Prace zostały osadzone w ramach modelu STAC-R (ang. *Scaffolding Theory of Aging and Cognition - Revised*) oraz odniesione do uznanych koncepcji kompensacyjnej aktywności mózgu, takich jak modele HAROLD (ang. *Hemispheric Asymmetry Reduction in Older Adults*) i CRUNCH (ang. *Compensation-Related Utilization of Neural Circuits Hypothesis*). Habilitantka skoncentrowała się na trzech celach badawczych: ocenie efektywności interwencji poznawczych, w tym treningu pamięci roboczej; identyfikacji neurofizjologicznych korelatów kompensacyjnej aktywności mózgu osób starszych; oraz

weryfikacji możliwości indukowania tej aktywności poprzez trening poznawczy. Odniosę się do poszczególnych prac w kolejności zaproponowanej przez Habilitantkę, ponieważ układ ten dobrze odzwierciedla spójny zamysł prowadzonych badań teoretyczno-empirycznych.

Zważywszy na rozbieżności w literaturze dotyczące efektywności treningów poznawczych u osób starszych, Habilitantka podjęła próbę określenia zakresu skuteczności treningów (w tym transferu efektów) oraz czynników warunkujących ich skuteczność. Wyniki tych analiz przedstawiono w czterech publikacjach (poz. 9, 4, 6, 7 w wykazie).

W artykule **Zajac-Lamparska & Trempała (2016)** Autorka zbadała, czy treningi pamięci roboczej i kontroli uwagowej mogą prowadzić do poprawy funkcjonowania poznawczego, w tym inteligencji płynnej, u osób młodych i starszych. Zaobserwowano, że trening pamięci roboczej był równie skuteczny w obu grupach, natomiast trening kontroli uwagi przyniósł większe korzyści osobom starszym. Wykazano jedynie niewielki transfer efektów treningu na inteligencję płynną. Badanie wyróżnia się solidną metodologią oraz nowatorskim porównaniem dwóch typów treningu w różnych grupach wiekowych. Ograniczeniem pozostaje jednak krótki (7 sesji) czas interwencji.

W pracy **Zajac-Lamparska (2024)** Habilitantka oceniła skuteczność 12-sesyjnego treningu pamięci roboczej w grupie osób młodych i starszych. Wykazała poprawę jedynie w zadaniu trenowanym (n-back) i to wyłącznie wśród osób młodych. Analiza wyników nie ujawniła efektu transferu po treningu z wykorzystaniem zadania n-back na inne zadania poznawcze, w tym mierzące inteligencję płynną. Autorka podkreśla, że efektywność treningów poznawczych zależy od wieku trenujących, rodzaju interwencji oraz przyjętych wskaźników pomiaru poprawy, podkreślając znaczenie rygoru metodologicznego i transparentności raportowania wyników.

Artykuł **Zajac-Lamparska i in. (2019)** dotyczył zastosowania treningu poznawczego opartego na wirtualnej rzeczywistości (VR) u osób starszych - zarówno zdrowych, jak i z łagodnym otępieniem. Obie grupy odnotowały postęp w trakcie treningu, jednak istotne usprawnienia poznawcze pojawiły się głównie u uczestników zdrowych. Praca wyróżnia się innowacyjnym podejściem metodologicznym, rzetelnym doбором narzędzi diagnostycznych oraz osadzeniem interwencji w realistycznym kontekście, co znacząco podnosi jej trafność ekologiczną. Artykuł pokazuje, że interwencje oparte na VR mogą wspierać utrzymanie sprawności poznawczej u zdrowych seniorów, a zarazem wskazuje na bariery technologiczne, które mogą ograniczać skuteczność takich rozwiązań u osób z otępieniem.

W artykule przeglądowym **Zajac-Lamparska (2019)** Autorka dokonała krytycznej analizy dotychczasowych wyników badań nad skutecznością interwencji poznawczych u osób z łagodnymi zaburzeniami poznawczymi (MCI). Wskazała na umiarkowaną, lecz istotną skuteczność tych metod, szczególnie w zakresie pamięci, uwagi i funkcji wykonawczych, przy jednoczesnej ograniczonej wielkości i trwałości efektów warunkowanej m. in. stopniem zaburzeń i długością treningu. Praca ma dużą wartość dla badaczy jak i praktyków - uporządkowuje rozproszona literaturę i dostarcza przesłanek do dalszych badań nad optymalizacją terapii poznawczych.

Podsumowując, powyższe publikacje Habilitantki konsekwentnie rozwijają problematykę skuteczności treningów poznawczych u osób starszych, analizując zarówno klasyczne, jak i nowoczesne, oparte na VR, formy interwencji. Badania te pozwalają usystematyzować kluczowe czynniki warunkujące efektywność oddziaływań poznawczych. Wnoszą one istotny wkład w rozwój wiedzy o transferze efektów treningu, a także w metodologię badań nad interwencjami poznawczymi w starzeniu się.

Podejmując zagadnienie neuronalnych mechanizmów kompensacyjnych w starzeniu się, Habilitantka przedstawiła trzy prace (poz. 2, 3 i 8 w wykazie). Punktem wyjścia jest teoretyczny artykuł **Zajac-Lamparska (2018a)**, w którym Autorka w sposób przejrzysty omówiła kluczowe koncepcje wyjaśniające zjawisko kompensacji neuronalnej - modele PASA (ang. *Posterior-Anterior Shift in Aging*), HAROLD oraz CRUNCH, integrując je w spójnym ujęciu teoretycznym STAC. Praca, mimo teoretycznego charakteru, ma istotne znaczenie dla dorobku Habilitantki, gdyż stanowi konceptualne zaplecze jej badań nad plastycznością poznawczą i adaptacyjnymi mechanizmami starzenia się. Opracowanie dowodzi bardzo dobrej orientacji Autorki w aktualnych nurtach badań neurokognitywnych oraz wysokich kompetencji w zakresie syntetyzowania i krytycznej analizy literatury przedmiotu.

W kolejnych publikacjach **Zajac-Lamparska i in., (2024a,b)** Autorka przeprowadziła empiryczną weryfikację hipotez CRUNCH i HAROLD, analizując wzorce aktywności EEG (fale theta i alfa) u osób starszych i młodych podczas wykonania zadania n-back. W pierwszej pracy osoby starsze, w porównaniu do młodych, uzyskały niższe wyniki poznawcze oraz wykazywały obniżoną moc fal theta w obszarach przedczołowych i ciemieniowych, niezależnie od trudności zadania. Brak typowego spadku mocy fal alfa wraz ze wzrostem obciążenia poznawczego wskazywał na ograniczoną elastyczność neuronalną i brak jednoznacznych oznak kompensacji. W drugiej pracy odnotowano u osób starszych zwiększoną aktywność theta i alfa w prawej półkuli, jednak zjawiska te nie korelowały z efektywnością poznawczą, co podważa

interpretację w kategoriach kompensacyjnych. Wyniki sugerują raczej reorganizację aktywności mózgowej niż skuteczne procesy kompensacyjne.

Podsumowując, Habilitantka przedstawiła spójny i dobrze ugruntowany program badań nad neuronalnymi mechanizmami kompensacyjnymi w starzeniu się, łącząc solidne podstawy teoretyczne z empiryczną analizą aktywności mózgu. Uzyskane wyniki ukazują złożoność funkcjonowania mózgu osób starszych, wskazując, że obserwowane zmiany odzwierciedlają przede wszystkim reorganizację oraz współwystępowanie procesów kompensacyjnych i deterioracyjnych, a nie jednoznacznie skuteczną kompensację. Dla zachowania metodologicznej czystości warto w przyszłych badaniach rozważyć wyłączenie osób lewo- i oburęcznych oraz zastosowanie większej liczby kanałów EEG niż 32, aby uzyskać dokładniejsze odwzorowanie aktywności neuronalnej.

W kolejnym etapie badań Habilitantka podjęła próbę połączenia dwóch dotychczasowych nurtów swojej pracy, analizując, czy trening poznawczy może indukować zmiany w aktywności mózgowej osób starszych (poz. 1, 5 w wykazie). W artykule teoretyczno-analitycznym **Zajac-Lamparska (2020)** zaproponowała koncepcję integrującą kompensacyjną aktywność mózgu z efektami treningu poznawczego, formułując przewidywania dotyczące tego, że trening może zwiększać zaangażowanie neuronalne tam, gdzie jest ono osłabione, lub przywracać bardziej efektywny, „młodzieńczy” wzorzec aktywności. Założenia te zostały empirycznie rozwinięte w pracy **Zajac-Lamparska i in., (2025)**, w której Habilitantka zbadała wpływ treningu pamięci roboczej na aktywność fal theta i alfa u osób młodych i starszych. Wyniki wykazały poprawę behawioralną jedynie u młodszych uczestników. Natomiast na poziomie neuronalnym zaobserwowano nie efekt treningu, lecz efekt praktyki, wyraźny szczególnie w paśmie theta u osób starszych, co interpretowano jako korzystny przejaw kompensacyjnego zaangażowania mechanizmów kontroli wykonawczej. Podsumowując, u osób starszych widoczny jest wprawdzie pewien potencjał plastyczności mózgu, przejawiający się głównie w efekcie ‘retest learning’, jednak poprawa funkcjonowania poznawczego pozostaje ograniczona, a towarzyszące jej zmiany neuronalne mają złożony i niejednoznaczny charakter.

Podsumowując, osiągnięcie habilitacyjne dr Ludmiły Zajac-Lamparskiej stanowi koherentny cykl prac nad plastycznością neuropoznawczą osób starszych, oparty na modelu STAC-R, który pełnił funkcję ram teoretycznych i podstawy koncepcyjnej prowadzonych analiz. Habilitantka połączyła perspektywę behawioralną i neurofizjologiczną, wykorzystując podejście elektrofizjologiczne do badania kompensacyjnych wzorców aktywności mózgu. Wyniki jej badań wskazują na możliwość modyfikowania mechanizmów kompensacyjnych poprzez

trening poznawczy oraz ukazują złożony charakter plastyczności mózgu w starzeniu się. Całość prac wyróżnia się wysoką rzetelnością metodologiczną, precyzyjnym opisem procedur i ostrożnością w interpretacji wyników, a ich wartość — zarówno poznawcza, jak i aplikacyjna — stanowi solidną podstawę do projektowania skutecznych interwencji wspierających funkcjonowanie poznawcze osób starszych.

Biorąc pod uwagę powyższe, **dorobek Habilitantki oceniam pozytywnie jako w pełni spełniający wymogi stawiane w postępowaniu habilitacyjnym.**

Ocena pozostałego dorobku naukowego i współpracy międzynarodowej Habilitantki

Dr Ludmiła Zając-Lamparska konsekwentnie rozwija spójną tematycznie linię badań obejmującą psychologię rozwoju człowieka w okresie późnej dorosłości, psychologię procesów poznawczych oraz problematykę temporalności. Jej dorobek towarzyszący pozostaje ściśle powiązany z cyklem publikacji wskazanych jako główne osiągnięcie naukowe, zwłaszcza w zakresie badań nad plastycznością poznawczą osób starszych i skutecznością interwencji poznawczych. Autorka opracowała własną klasyfikację rodzajów interwencji poznawczych, wprowadzając spójną terminologię do polskiego dyskursu naukowego i praktyki psychologicznej.

W swoich badaniach Habilitantka podejmuje zarówno zagadnienia teoretyczne, jak i praktyczne, dotyczące funkcjonowania poznawczego i adaptacji do starzenia się, a także zaburzeń neurodegeneracyjnych. Ważnym elementem jej dorobku jest adaptacja i walidacja polskiej wersji kwestionariusza SOC48-PL, służącego do pomiaru adaptacji do starzenia się i starości.

Kolejny nurt badań dotyczy społecznych aspektów starzenia się, obejmując analizę postaw wobec osób starszych, stereotypów starości i relacji międzypokoleniowych, a także interdyscyplinarne ujęcie problematyki starzenia się w kontekście demografii i polityki społecznej. Uzupełnieniem dorobku są publikacje z zakresu psychologii temporalności, w których Autorka analizuje znaczenie perspektywy czasowej w funkcjonowaniu człowieka.

Dane naukometryczne, przygotowane przez Habilitantkę na podstawie bazy Web of Science, wskazują, że sumaryczny Impact Factor wszystkich prac opublikowanych do czasu złożenia wniosku o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego, w których dr Ludmiła Zając-Lamparska była współautorką, wynosi 35,852. Łączna liczba cytowań tych publikacji to 147 (w tym 127 bez autocytowań), a indeks Hirscha wynosi 6.

Zgodnie z danymi z Bazy Dorobku Naukowego Pracowników UKW, dorobek naukowy Habilitantki obejmuje 80 publikacji, w tym 57 publikacji punktowanych o łącznej wartości

1741,658 punktów, zgodnie z wykazem MEiN, z czego około 80% z nich stanowią artykuły opublikowane w polskich i zagranicznych czasopismach naukowych.

Habilitationka wykazuje się szeroką i zróżnicowaną aktywnością naukową, realizowaną w ramach projektów finansowanych przez NCN, NCBR oraz MNiSW. Pełniła funkcję kierowniczkę projektu finansowanego przez NCN, dotyczącego mechanizmów kompensacyjnej aktywności mózgu w starzeniu się oraz możliwości ich modyfikacji za pomocą treningu poznawczego, którego wyniki stanowią część osiągnięcia habilitacyjnego. W innym projekcie konsorcyjnym finansowanym przez NCBR kierowała zespołem badawczym UMK, pełniąc jednocześnie funkcję koordynatorki w obszarze psychogeriatrici. Warto podkreślić, że efektem tego projektu było uzyskanie patentu (nr Pat.243473) na wynalazek „Uchwyt zaciskowy tabletu z funkcją GSR”, którego Habilitationka jest współautorką, oraz zgłoszenie kolejnego wzoru użytkowego „Opaska neurologiczna” (wniosek nr W.130297, postępowanie w toku).

Była główną wykonawczynią w projekcie NCBR „Innowacje społeczne”, dotyczącym opracowania oprogramowania z elementami wirtualnej rzeczywistości wspierającego funkcje poznawcze osób starszych, za który zespół badawczy otrzymał krajowe wyróżnienie. Uczestniczyła również w międzynarodowym projekcie realizowanym podczas stażu naukowego w Genewie. Sprawowała także opiekę naukową nad projektem realizowanym w ramach Diamentowego Grantu finansowanym przez MNiSW.

Habilitationka odbyła kilka staży naukowych, które istotnie poszerzyły jej doświadczenie badawcze i przyczyniły się do rozwoju współpracy międzynarodowej. W 2016 roku zrealizowała dwa staże w Genewie - w The Geneva University Hospitals oraz na Uniwersytecie Genewskim, pod opieką prof. Yassera Khazaala. W 2015 roku odbyła krótkoterminowy staż naukowy w Instytucie Psychologii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, który zapoczątkował długoletnią, kontynuowaną do dziś współpracę z Katedrą Psychologii Eksperymentalnej KUL. Ponadto, Habilitationka aktywnie uczestniczyła w międzynarodowych zespołach badawczych, rozwijając długofalową współpracę m.in. z ośrodkami IfADo w Dortmundzie oraz University D'Annunzio of Chieti and Pescara, co zaowocowało wspólnymi projektami grantowymi i wymianą akademicką.

Dorobek konferencyjny Habilitationki jest imponujący - zaprezentowała wyniki swoich badań na 62 konferencjach krajowych i międzynarodowych, wygłaszając łącznie ponad 30 wystąpień ustnych oraz prowadząc sympozja i sesje naukowe.

Podsumowując, całość przedstawionego dorobku naukowego dr Ludmiły Zająć-Lamparskiej świadczy o wysokim poziomie samodzielności badawczej oraz konsekwentnym rozwoju naukowym. Habilitationka prowadzi spójne tematycznie badania o znaczącym potencjale

wdrożeniowym. Osiągnięcia publikacyjne, projektowe i międzynarodowe Habilitantki świadczą o jej ugruntowanej pozycji w środowisku naukowym oraz znaczącym potencjale dalszego rozwoju.

Ocena pozostałej aktywności (dydaktycznej, organizatorskiej i popularyzatorskiej) Habilitantki

Dr Ludmiła Zając-Lamparska od wielu lat prowadzi wszechstronną działalność dydaktyczną, organizacyjną i popularyzatorską, która w spójny sposób uzupełnia jej dorobek naukowy. Dwukrotnie pełniła funkcję promotora pomocniczego w przewodach doktorskich. W dorobku dydaktycznym Habilitantki znajduje się ponadto 48 prac magisterskich wypromowanych na Uniwersytecie Kazimierza Wielkiego oraz 28 kolejnych, które są obecnie w trakcie realizacji. Dr Ludmiła Zając-Lamparska prowadzi działalność dydaktyczną o znaczącym zasięgu krajowym i międzynarodowym. Trzykrotnie uczestniczyła w programie Erasmus+ Teaching Programme, prowadząc wykłady z zakresu psychologii poznawczej i psychologii starzenia się m.in. na University of Minho (Portugalia) oraz D'Annunzio University of Chieti and Pescara (Włochy). Od 2018 roku pełni funkcję opiekunki Studenckiego Koła Naukowego Neuronauk i Psychologii Poznawczej, sprawowała także opiekę naukową w programie tutorialnym dla studentów. Uczestniczyła jako wykładowczyni w projekcie „Innowacyjny Dydaktyk UKW”, prowadząc szkolenia z zakresu analizy danych dla kadry akademickiej. Współpracuje dydaktycznie z licznymi ośrodkami akademickimi w Polsce, m.in. Uniwersytetem SWPS, Collegium Medicum UMK, Wyższą Szkołą Gospodarki oraz Politechniką Bydgoską. Obecnie uczestniczy w międzynarodowym programie Blended Intensive Programme (BIP), w ramach którego prowadzi warsztaty z komunikacji klinicznej z osobami starszymi.

Dr Ludmiła Zając-Lamparska aktywnie współpracuje ze środowiskiem społeczno-gospodarczym, łącząc działalność naukową z praktyką społeczną i edukacyjną. Brała udział jako ekspertka w licznych projektach finansowanych ze środków europejskich i regionalnych, m.in. *SCOPO - Kujawsko-Pomorskie Środowiskowe Centrum Opieki Psychogeriatrycznej w Otepieniach, Pogodna jesień życia na Kujawach i Pomorzu, Innowacje na ludzką miarę oraz Dojrzały aktywni podstawą rozwoju MMŚP - Strategia RESTART*. Jej zaangażowanie obejmowało opracowywanie modeli wsparcia dla osób z zaburzeniami poznawczymi, prowadzenie wykładów i szkoleń, a także tworzenie narzędzi diagnostycznych i materiałów dydaktycznych. W ramach współpracy z przedsiębiorstwami uczestniczy w projektowaniu rozwiązań wspierających funkcjonowanie poznawcze osób starszych, m.in. współtworząc aplikację internetową Cogamika oraz zestawy ćwiczeń poznawczych wydane przez firmę

Biofarm. Opracowała także scenariusze ćwiczeń dla dzieci w wieku wczesnoszkolnym we współpracy z firmą Young Digital Planet S.A.

Działalność organizacyjna Habilitantki obejmuje liczne funkcje akademickie. Obecnie pełni funkcję kierowniczkę Katedry Psychologii Ogólnej i Rozwoju Człowieka (od 2022 roku) oraz kierowniczkę Pracowni Badań nad Starzeniem się Poznawczym (od 2018 roku). Jest również członkinią wielu gremiów Wydziału Psychologii UMK.

Habilitantka aktywnie popularyzuje wiedzę psychologiczną, współorganizując wydarzenia naukowe i edukacyjne, takie jak Tydzień Mózgu w Toruniu i Bydgoszczy czy projekt Brain Space w Centrum Nauki i Kultury Młyny Rothera. Regularnie występuje jako ekspertka w mediach oraz podczas konferencji, szkoleń i spotkań dla różnych grup społecznych, w tym w ramach Uniwersytetów Trzeciego Wieku i Forum Aktywnego Seniora. Jej działania przyczyniają się do upowszechniania wiedzy o zdrowym starzeniu się, funkcjonowaniu poznawczym i profilaktyce zaburzeń otępiennych. Za swoje osiągnięcia naukowe, organizacyjne i popularyzatorskie została uhonorowana licznymi wyróżnieniami, m.in. Medalem Komisji Edukacji Narodowej (2020), wyróżnieniem Virtuti Medicinali (2023) oraz kilkakrotnie Nagrodą Rektora UKW.

Podsumowując, całość przedstawionych działań potwierdza wysoki poziom zaangażowania Habilitantki w działalność dydaktyczną, organizacyjną oraz upowszechnianie wiedzy psychologicznej. Jej aktywność w tych obszarach ma charakter systematyczny, międzynarodowy i aplikacyjny, co świadczy o znaczącym wpływie na rozwój środowiska akademickiego i społecznego, stanowiąc jednocześnie istotne uzupełnienie działalności naukowej.

Wniosek końcowy

Na podstawie przedłożonego do oceny osiągnięcia naukowego oraz całokształtu dorobku dr Ludmiły Zająć-Lamparskiej stwierdzam, że spełnia on wymagania określone w art. 219 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tekst jednolity: Dz.U. z 2024 r. poz. 1571), wobec czego w pełni popieram wniosek o nadanie dr Ludmile Zająć-Lamparskiej **stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie psychologia.**